

vis styrket mistanke, så ønsker man at have mulighed for at kunne ransage en ikkesigtets bolig. Men hvis der er en sådan begrundet eller bestyrket mistanke, som hr. Helge Adam Møller udtrykker det, så er der vel også et grundlag for, at man umiddelbart kan rejse sigtelse, og i det øjeblik, hvor sigtelsen er rejst, kan man ransage efter de regler, der i øvrigt gælder for en sigtets bolig. Så derfor er forskellen lig nul.

Det, jeg til gengæld hæfter mig ved, er, at for mig at se er der forskel på, om man producerer børneporno, om man distribuerer det, eller om man »bare« besidder det. For mig at se skal der være mulighed for, at netop produktionen af børneporno skal kunne straffes langt hårdere end det forhold, at man besidder den. Man kan selvfølgelig sige, at den, der besidder børnepornografisk materiale, i et eller andet omfang har givet anledning til, at det er blevet produceret; ja, men det er jo ikke den person, der rent faktisk har produceret det. Så jeg synes, det er rimeligt, at der er en forskel her.

Men jeg ville lige høre hr. Helge Adam Møller, og det var egentlig derfor, jeg gik herop, om ikke det er korrekt, at når der er en sådan begrundet mistanke til en person, at man i så tilfælde blot kan rejse en sigtelse og dermed ransage efter de regler.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Da hr. Tom Behnke som politimand jo er professionel på dette område, så tror jeg selvfølgelig på, hvad der bliver sagt.

Men det er en af de ting, jeg meget gerne vil grave videre i under udvalgsarbejdet, for af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det i hvert fald klart, at der, hvad angår ransagning, er en afgørende forskel på, om strafferammen kun går til og med bøde, eller om den giver mulighed for frihedsstraf. Jeg er ikke lige så klog på det område som hr. Tom Behnke, og jeg vil grave videre i det, men vi finder, at der skal være mulighed for, at hvis politiet har en mistanke, så skal de også umiddelbart kunne gå ind og ransage. Er der det, så er der ikke noget problem.

Annette Nordstrøm Hansen (SF):

Der er ingen tvivl om, at børnepornografi skal bekæmpes, hvilket et enigt Folketing har manifesteret ved at indføre § 235 i straffeloven, der foreskriver op til 6 måneders fængsel ved erhvervs-mæssig udbredelse, fremstilling eller salg af børneporno. Ligeledes har Danmark ratificeret FN's børnekonvention.

Problemet med det foreliggende forslag fra justitsministeren om at nykriminalisere køb eller besiddelse af børneporno er, som også justitsministeren selv er inde på i sine kommentarer, at det er meget tvivlsomt, om et sådant forslag vil have den ønskede virkning.

Argumentet om, at et forbud vil afholde folk fra at købe de omtalte ting, mangler enhver troværdighed. Hvis det var tilfældet, kunne kriminalitet jo reduceres betydeligt ved, at man bekendtgjorde, at nu var det og det og det og det altså forbudt. Og det holder som bekendt desværre ikke.

Jeg har også bemærket, at man i justitsministerens forslag heller ikke har intentioner om selvstændigt at forfølge disse sager. For en fare er naturligvis, at man ved at kriminalisere dette område får skabt en subkultur, hvor denne kriminalitet trives, og hvor materialet – det kan være film eller blade – bliver mange gange dyrere, profitten større og markedet endnu mere lukrativt for kriminelle elementer.

Jeg forstår og deler naturligvis forslagsstillerens afsky for det grove misbrug af børn, som børnepornografi er udtryk for. Men man skal passe på med at lovgive på grundlag af følelsesmæssig affekt, der bestemt er forståelig, men som måske har utilsigtede virkninger. Det er nu engang sådan, at man ikke kan lovgive om alt ondt i denne verden.

Som det er fremgået af mine bemærkninger, kan jeg naturligvis ikke støtte forslaget fra De Konservative og Venstre, men SF vil naturligvis konstruktivt gå ind i udvalgsarbejdet om justitsministerens forslag, et arbejde, som skal afklare, hvordan politiet kan, og hvordan politiet rent faktisk skal efterforske disse ting.

Tom Behnke (FP):

V's og K's forslag er en genfremsættelse, for lige netop det forslag kunne ikke vinde flertal i sidste samling. Forslaget blev ikke vedtaget.

Fremskridtspartiet støttede dengang forslaget fra Venstre og De Konservative, men det gjorde regeringen ikke. I mellemtiden har regeringen så tænkt over sagen og selv fundet anledning til at fremsætte forslag om forbud mod besiddelse af børneporno. Det er glædeligt, at regeringen er blevet klogere, men det er uheldigt, at man i sin tid ikke kunne støtte V's og K's forslag, eventuelt i en modereret form.

Jeg kan være enig med regeringen i, at Venstres og De Konservatives forslag adskiller sig fra regeringens forslag, for netop V's og K's for-